

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Tomáše Kocourka a soudců Karla Šimky a Sylvie Šiškeové v právní věci žalobců: **a) H. S.** a **b) M. K.**, oba zast. JUDr. Martinem Plchem, advokátem, se sídlem Vojtěšská 245, Mýto, proti žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, Škroupova 18, Plzeň, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 10. 2024, č. j. PK-RR/6387/24, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 20. 6. 2025, č. j. 57 A 74/2024-46, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Návrh žalobců na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**
- II. Soud **u k l á d á** žalobkyni a), aby ve lhůtě tří dnů od doručení tohoto usnesení zaplatila soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, který podle položky č. 20 Sazebníku soudních poplatků (příloha zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích) činí 1 000 Kč.
- III. Soud **u k l á d á** žalobci b), aby ve lhůtě tří dnů od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, který podle položky č. 20 Sazebníku soudních poplatků (příloha zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích) činí 1 000 Kč.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Městský úřad Klatovy zamítl žádost žalobců („stěžovatelé“) o dodatečné povolení stavby (mobilní dům, skladový kontejner, kotec pro psa, oplocení). Proti rozhodnutí městského úřadu podali stěžovatelé odvolání, které žalovaný výše nadepsaným rozhodnutím zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Následně se stěžovatelé bránili proti rozhodnutí žalovaného žalobou podanou ke Krajskému soudu v Plzni, kterou tento soud zamítl rozsudkem ze dne 20. 6. 2025, č. j. 57 A 74/2024-46. Proti tomuto rozsudku podali stěžovatelé kasační stížnost.

[2] Stěžovatelé s kasační stížností spojili návrh na přiznání odkladného účinku. V návrhu uvádí, že pokud by kasační stížnosti odkladný účinek přiznán nebyl, hrozila by jim

nepoměrně větší újma, než jaká by jeho přiznáním vznikla jiným osobám. Potenciální újmu stěžovatelé spatřují v hrozbě odstranění stavby, která byla předmětem řízení o dodatečném povolení. Důsledkem zamítnutí žádosti o dodatečné povolení stavby je totiž pokračování v řízení o odstranění stavby, a je pravděpodobné, že v tomto řízení bude odstranění stavby skutečně nařízeno. Pokud by Nejvyšší správní soud následně vyhověl kasační stížnosti, nejednalo by se o včasnou ochranu. Stěžovatelé by v takovém případě byli nuceni vynaložit za účelem zjednání nápravy neúměrně vysoké náklady. Újma by spočívala nejen v nákladech na odstranění stavby, ale i v nákladech na její opětovné umístění. Naopak jiným osobám by v případě přiznání odkladného účinku žádná újma nevznikla.

[3] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřil.

[4] Kasační stížnost v této věci nemá ze zákona odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, jsou-li splněny tři materiální předpoklady [§ 107 ve spojení s § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)]: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro navrhovatele znamenat újmu; 2) újma musí být pro navrhovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám; 3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS). Uvedené předpoklady musí být naplněny kumulativně.

[5] Skutečnosti nasvědčující vzniku nepoměrně větší újmy navrhovatele oproti jiným osobám jsou vždy individuální, tedy závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má navrhovatel, který musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí, z jakých konkrétních okolností to vyvozuje a uvést její intenzitu. Hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

[6] Nejvyšší správní soud se v minulosti již opakovaně zabýval návrhy na přiznání odkladného účinku podanými ve věci rozhodnutí o zamítnutí žádosti o dodatečné povolení stavby (srov. usnesení ze dne 10. 11. 2010, č. j. 1 As 96/2010-121, ze dne 30. 6. 2016, č. j. 6 As 129/2016-19, ze dne 23. 8. 2021, č. j. 2 As 213/2021-29, či ze dne 19. 7. 2023, č. j. 9 As 149/2023-82). Z poukazované judikatury vyplývá, že hrozbu odstranění stavby je jistě možné považovat za potenciální újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Výsledkem řízení o dodatečném povolení stavby však není určení, zda má být stavba odstraněna, či nikoli. Řízení o dodatečném povolení není součástí řízení o odstranění stavby a jeho výsledek není pro řízení o odstranění stavby určující; jedná se o dvě na sobě nezávislá řízení. Obě řízení mají odlišný předmět.

[7] V nynější věci tedy nebylo městským úřadem nařízeno odstranění stavby. Teprve v případě naplnění podmínek pro exekuci případného rozhodnutí o nařízení odstranění stavby by bylo možné uvažovat o hrozbě nenahraditelné újmy. Případné rozhodnutí o odstranění stavby je navíc samostatně soudně přezkoumatelné a stěžovatelé mohou v řízení o žalobě proti tomuto rozhodnutí požádat o přiznání odkladného účinku (viz usnesení NSS ze 14. 6. 2023, č. j. 3 As 63/2023-48).

pokračování

[8] Nejvyšší správní soud, obdobně jako před ním již krajský soud, tudíž shledal, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nejsou naplněny. Stěžovatelé v návrhu netvrdili žádnou skutečnost, z níž by bylo možné dovodit, že by jim výkonem napadeného rozhodnutí hrozila závažná újma ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Hrozící následek v podobě povinnosti odstranit stavbu není spojen s účinky v této věci přezkoumávaného zamítavého rozhodnutí o dodatečném povolení stavby, ale až s účinky případného navazujícího rozhodnutí o odstranění stavby. Jelikož tedy stěžovatelé neunesli břemeno tvrzení, že by jim v důsledku bezprostředních právních účinků rozhodnutí správních orgánů ve spojení s rozsudkem krajského soudu hrozila vážná újma, Nejvyšší správní soud se již nezabýval tím, zda jsou splněny další podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, a návrh stěžovatelů zamítl.

[9] Nejvyšší správní soud připomíná, že usnesení o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti je rozhodnutím předběžné povahy a nelze na jeho základě předjímat, jak bude rozhodnuto o kasační stížnosti samotné (usnesení NSS ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

[10] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč. Povinnost zaplatit tento soudní poplatek vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovatelům uložena povinnost soudní poplatek zaplatit [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích, *per analogiam*; srov. k tomu též usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, č. 4616/2024 Sb. NSS]. Nejvyšší správní soud proto uložil každému stěžovateli povinnost zaplatit soudní poplatek. Podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích je poplatek splatný do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení.

[11] Poplatek lze zaplatit v hotovosti na pokladně soudu nebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: 3703 - 46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je 1020415125. Závazný specifický symbol pro stěžovatelku a) je: 1, závazný specifický symbol pro stěžovatele b) je: 2. Nebude-li soudní poplatek včas dobrovolně zaplacen, bude vymáhán celní správou.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. července 2025

Tomáš Kocourek
předseda senátu